

Can Camproca

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera vella de Palau-solità i Plegamans, núm. 39
Alçada: 191

Coordenades:

Latitud: 41.6187
Longitud: 2.16736
UTM Est (X): 430632
UTM Nord (Y): 4607777

Classificació

Número de fitxa: 08033 - 325
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 002A09000
Autoria de la fitxa: Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 15/12/2008 - 01:00

Descripció

Edifici de planta rectangular, que consta de planta baixa i pis, amb coberta de teula àrab i el carener orientat a llevant. La façana principal, està arrebossada, i finalitza amb un ràfec molt senzill, de dues fileres de maons superposats, amb el sortint de la teula, que desguassa a la façana sense canal. Les obertures de la

façana principal són gairebé simètriques respecte a un eix central. No s'observa cap element decoratiu fet amb pedra, però sí que totes les obertures tenen el llindar format per un arc rebaixat. Destaca l'obertura central de la planta pis: una finestra amb balconera sense voladís i una petita balustrada com element decoratiu. A l'esquerra d'aquest balcó es pot observar un rellotge de sol i per sota una pedra amb el nom gravat d'ISIDRE XALABARDER"; a la dreta del balcó, una segona pedra amb la data "1885". L'obertura de la planta pis situada més a la dreta de la façana principal comunica amb les golfes; al damunt, una corriola que permetia pujar les bales de palla per passar l'hivern. A la dreta de la façana principal, un portal forà, amb coberta a dues vessants i bigam de fusta per la qual s'accedeix a un pati interior. Destaca l'arc escadusser fet de maó i disposat a plec de llibre. Aquesta casa, presenta altres edificis annexes, tractant-se del porxo per la maquinària agrícola, i corts pel bestiar.

Història

L'origen del nom ve d'un antic propietari que va viure els anys 1565, 1591, anomenat Joan Camp i Rocha, o Camproca. Moreu-Rey (1962) situa el mas al sud de la població, al costat del camí (actual carretera) que passa davant de la Torre Marimon. Sembla ser que aquest mas, durant una part del segle XVII portà el nom de Mas Campvillar. I ja en el segle XVIII i part del XIX hauria portat el nom de Can Cassanya o Can Cassanyes. Això es pot afirmar per una referència datada de l'any 1686, on s'esmenta el mas "olim d'en Valls, postea Camproca, nunc vero Campvillar"; o "Mas Cassanya, vuy lo Mas Cassanya"; "Casa Cassanya".

Referent al nom de Mas Campvillar, sembla que va ser venut per Joan i Benet Campvillar, pare i fill 1686) a Teresa, vídua Cassanya, i el seu fill Francesc, per 200 lliures. "Tota illa domo sive turri aut manso (---), cum gleva terrae ipsius mansi domibus area ovilibus ac payssae et simul etiam cum tribus magnis petiis terrae eidem contiguus ac troceo terrae hortivo in quo exhit fons aquae cum suo safareix sive bassia aqua ad rigandum dictum hortum, quiquidem hortus et fons ac safareig sunt constructi in calse marginis sive riberada a parte orientis super est constructus dictus mansus sive turris".

Pel que fa al Mas Cassanya o Mas Cassanyes, es troba ja referenciat l'any 1696 i durant el segle XVIII. El llinatge d'aquesta família existeix a Caldes des de molt antic, sense associar-se però al mas: Bernat de Casannya (1353); Joan Plana Cassanya, fuster (1404); Joan Cassanya, ferrer (1525, 1548); Joan de Plana Cassanya, menescal i ferrer (1568); Francina, vídua Cassanya i el seu fill Francesc Cassanya, compren , a Joan i Benet Campvillar en 1686, el mas que portava el mateix nom i que prendrà aleshores el nom de mas Cassanya; el Dr. en dret Francesc Cassanya i Gassia, que vivia a Barcelona, propietari de la casa durant el segle XVIII, morirà a Caldes als 75 anys (25 de gener de 1731).

A la façana de la casa, a l'esquerra del balcó de la planta pis hi ha una pedra amb el nom gravat d'ISIDRE XALABARDER", i a la dreta del balcó, un segon relleu amb la data "1885". La casa de Can Camproca, passà, l'any 1860 a ser propietat de la família Xalabarder.

Dr. Eduard Xalabarder Serra (Caldes de Montbui, 1869 (Barcelona, 1922), continua amb el seu fill, Dr. Conrad Xalabarder Puig (Caldes de Montbui, 1899 (Barcelona, 1979) i el seu nét, Dr. Eudald Xalabarder Conca (Barcelona, 1931). Van lluitar contra la tuberculosi a Catalunya.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

